

- ρπ'. Μετὰ ποταπῆς διαθέσεως καὶ προσοχῆς
ὅφείλομεν ἀκούειν τῶν ἐν τῷ καιρῷ
τῆς μεταλήψεως παραναγνωσκομένων ἡ-
μῖν. 1204.
- ρπκ'. Εάν ὁσιν ἀδελφότητες πλησίον ἀλλήλων,
καὶ ἡ μὲν πτωχεύει, ἡ δὲ ἔτέρα περὶ τὴν
κοινωνίαν δυστυχεστέρα ἦ, πῶς δεῖ, τὴν
πτωχεύουσαν πρὸς τὴν μὴ μεταδιδοῦσαν
δικτίθεσθαι. 1204.
- ρπζ'. Ἐκ ποίων καρπῶν δοκιμάζεται ὁ συμπα-
θῶς ἐλέγχων τὸν ἀμαρτάνοντα. 1204.
- ρπγ'. Εάν συμβῇ τινας ἐν ἀδελφότητι ζῶντας
διαφωνήσαι πρὸς ἀλλήλους, εἰ ἀκίνδυνόν
ἐστιν ἀγάπης ἔνεκεν συμπεριφέρεσθαι τοῖς
τοιούτοις. 1204.
- ρπδ'. Πῶς δύναται τις, καὶ ὅτε παρακαλεῖ, καὶ
ὅτε ἐλέγχει, μὴ μόνον σπουδάζειν ἐπι-
στημόνως λαλῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὴν διάθε-
σιν τὴν ὄφειλομένην σώζειν, πρὸς τε τὸν
Θεόν, καὶ πρὸς ἑκείνους, οὓς λαλεῖ. 1205.
- ρπε'. Εάν τις ἐν διαλέξει συνδιατιθεμένους τοῖς
λεγομένοις ὄρῶν τοὺς ἀκούοντας χαίρῃ,
πῶς γνωρίσει ἔχυτὸν, εἰ διαθέσει ἀγαθῆ-
χαίρει, ἢ πάθει τινὶ ἴδιῳ. 1205.
- ρπζ'. Υπὲρ ποταπῶν φίλων τιθέναι τὴν ψυχὴν
ὄφειλομεν. 1205.
- ρπζ'. Εἰ χρὴ παρὰ τῶν κατὰ σάρκα οἰκείων δέ-
χεσθαι τι ἔκαστον. 1208.
- ρπη'. Πῶς ἵδωμεν τοὺς ποτε συνοίκους ἡμῶν,
ἢ συγγενεῖς, ἐρχομένους πρὸς ἡμᾶς. 1208.
- ρπθ'. Εάν δὲ καὶ παρακαλῶσι θέλοντες ἀπαγα-
γεῖν ἡμᾶς εἰς τὰ ἴδια, εἰ χρὴ αὐτῶν ἀνέ-
χεσθαι. 1209.
- ρη'. Εἰ δεῖ ἐλεεῖν τοὺς κατὰ σάρκα οἰκείους,
ἐπιθυμοῦντας τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. 1209.
- ρηα'. Τίς ἐστιν δ πραῦς. 1212.
- ρηβ'. Τίς ἐστιν ἡ λύπη ἡ κατὰ Θεόν, καὶ τίς ἡ
τοῦ κόσμου. 1212.
- ρηγ'. Ποία ἐν Κυρίῳ χαρά· καὶ τι ἐάν ποιῶμεν,
χαίρειν ὄφειλομεν. 1212.
- ρηδ'. Ποῖον πένθος ἀναλάβωμεν, ἵνα καταξιω-
θῶμεν τοῦ μακαρισμοῦ. 1212.
- ρηε'. Πῶς πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖ τις. 1212.
- ρησ'. Πῶς ἐσθίει τις καὶ πίνει εἰς δόξαν
Θεοῦ. 1212.
- ρηζ'. Πῶς ποιεῖ ἡ δεξιά, ἵνα μὴ γινώσκῃ ἡ ἀρ-
στερά. 1213.
- ρηη'. Τί ἐστι ταπεινοφροσύνη, καὶ πῶς αὔτὴν
κατορθώσομεν. 1213.
- ρηθ'. Πῶς ἂν τις προθυμηθείη καὶ πρὸς κινδύ-
νους ὑπὲρ τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου παρ-
θουλεύσθαι. 1213.
- σ'. Οἱ προκαμόντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Θεοῦ, πῶς
δύνανται ὡφελεῖν τοὺς ἄρτι προσερχομέ-
νους. 1216.
- σα'. Πῶς κατορθοῖ τις ἐν τῇ προσευχῇ τὸ ἀμε-
τεώριστον. 1216.
- σβ'. Εἰ δυνατὸν κατορθῶσαι τὸ ἐν παντὶ καὶ
πάντοτε ἀμετεώριστον· καὶ πῶς κατορ-
θοῖ τις. 1216.
- σγ'. Τῶν κατ' ἐντολὴν τοῦ Κυρίου κατορθω-
μάτων πότερον ἐν μέτρον ἐστὶν ἐν πᾶσιν,
ἢ ὡμὲν πλεῖον ἔχει, ὁ δὲ ἐλαττον. 1217.
- σδ'. Πῶς καταξιοῦται τις πνεύματος ἀγίου
γενέσθαι μέτοχος. 1217.
- σε'. Τίνες εἰσὶν οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. 1217.
- σς'. Τοῦ Κυρίου παραγγέλλοντος, μὴ μεριμνᾶν
τί φάγωμεν, ἢ τί πιωμεν, ἢ τί περιβα-
λώμεθα, μέχρι τίνος ἐστὶν ἡ ἐντολὴ, ἢ
πᾶς κατορθοῦται. 1220.
- σζ'. Τίνι λόγῳ δεῖ ἐργάζεσθαι. 1220.
- ση'. Εἰ καλόν ἐστι τὸ καθόλου σιγὴν ἀ-
σκεῖν. 1221.
- σθ'. Πῶς δυνηθῶμεν φοβηθῆναι τὰ κρίματα
τοῦ Θεοῦ. 1221.
- σι'. Τίς ἐστιν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου παραδί-
δομένη καταστολὴ κοσμία. 1221.
- σια'. Τί τὸ μέτρον τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης. 1224.
- σιβ'. Πῶς κατορθοῦται ἡ πρὸς Θεὸν ἀγάπη. 1224.
- σιγ'. Τίνα ἐστὶ τὰ γνωρίσματα τῆς πρὸς Θεὸν
ἀγάπης. 1224.
- σιδ'. Χρηστότης καὶ ἀγαθωσύνη τίνι διαφέρου-
σιν ἀλλήλων. 1224.
- σιε'. Τίς ἐστιν ὡς ὑπὸ τοῦ Κυρίου μακαρίζομενος;
εἰρηνοποιός. 1225.
- σιζ'. Ἐν τίνι στραφῆναι δεῖ καὶ γενέσθαι ὡς τὰ
παιδία. 1225.
- σιζ'. Πῶς δεξιώμεθα τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
ὡς παιδίον. 1225.
- σιη'. Ποίαν σύνεσιν αἴτειν παρὰ τοῦ Θεοῦ ὄφε-
λομεν. 1225.
- σιθ'. Εάν εὐεργετηθῶμεν παρὰ τινος, πῶς δυ-
νηθῶμεν καὶ τῷ Κυρίῳ τὴν ὄφειλομένην
εὐχαριστίαν καθαρὰν καὶ ὀλόκληρον ὄπε-
δοῦνται, καὶ τὴν πρὸς τὸν εὐεργέτην ἐπι-